

Στα Πεδία Μάχης της Φλάνδρας

Στα πεδία μάχης της Φλάνδρας ανθίζουν οι παπαρούνες
Ανάμεσα στους σταυρούς, σε σειρές,
Που σημαδεύουν τη θέση μας· και στον ουρανό
Οι κορυδαλλοί, που ακόμα κελαηδούν με γενναιότητα, πετούν·
Ο ήχος τους χάνεται μέσα στον κρότο των όπλων.

Είμαστε οι Νεκροί. Πριν λίγες μέρες
Ζούσαμε, νιώθαμε την αυγή, βλέπαμε το φως του δειλινού,
Αγαπήσαμε, και μας αγάπησαν, και τώρα κειτόμαστε
Στα Πεδία Μάχης της Φλάνδρας.

Συνεχίστε τη μάχη μας ενάντια στον εχθρό·
Σε εσάς, από χέρια που σβήνουν, παραδίδουμε
Τη δάδα· δική σας η τιμή να την υψώσετε ψηλά.
Αν προδώσετε την πίστη μας, εμείς που πεθαίνουμε,
Δεν θα γαληνέψουμε, κι ας ανθίζουν οι παπαρούνες
Στα Πεδία Μάχης της Φλάνδρας.

Πρωτότυπο αγγλικό ποίημα γραμμένο από τον John McCrae, το 1915.

Απόδοση στα ελληνικά: Χριστίνα Καρακαντά.